

Ferðaskrá

fyri

S.S. „HAVHESTUR“

Úr Føroyum	16/11
Í Hull	19/11
Úr Hull	22/11
Í Aalborg	24/11
Úr Aalborg	25/11
Í Føroyum	28/11
Úr Føroyum	4/12
Í Hull	7/12
Úr Hull	9/12
Í Keypmannahavn	11/12
Úr Keypmannahavn	13/11
Í Føroyum	16/12

Farmagjald fyri cement úr Aalborg er 4 kr. tunnan.

P.I. Skipafelagið Føroyar.

stillet og leflet for Vælgerne med, for saa at sige, at det er Socialdemokratiets Skyld alt sammen. For var det Sambandspartiet, der var Skyld i alle Ulykker, dets Arvetager maa nødvendigvis være Socialdemokraterne. Selv kunde de ikke udføre noget, der var saa mange der sveg. I Sandhed en politisk Aktion, der er al .Ere værd.

Kan d'Hrr. Selvstyremænd ikke indse dette, at Socialdemokratiet ikke kan gaa i fælles Aktion med Selvstyrepatriet, saa længe der maaske er lige saa mange Socialdemokrater indenfor det andet Parti? Eller har Selvstyrepatriet Patent paa Socialisme? Sikken en Socialisme der da vilde opstaa; men nogen skal selvfølgelig have Skylden for Raadsskaben indenfor Selvstyrepatriet. Intet Under, at Socialdemokratiet denne Gang maa staa for Tur, blot fordi J. Patursson har begaaet en politisk Dumhed.

Mon det nu ikke efterhaanden gaar op for den færøske Befolkning, at der er en vis Raadenskab til Stede indenfor Selvstyrepatriet? Det kedelige ved denne Raadenskab er, at den sprænger de friske Bestanddele fra. Hvor længe har man ikke hørt J. Paturssons Valgflokker, og først saa sent som i 1929 opdagedes det, at Theori er et, Praksis noget helt andet. J. Patursson har aldrig haft den Evne at kunne omsætte Theori i Praksis. Den færøske Befolkning sukker med

Shakespeare: »Theres something rotten in the selfruler of Faroe Isles.

Den Bygning, der opførtes med Brask og Bram i 1906, truer med at vælte. Grundmurret som den ikke var, kunde den ikke modstaa Tidens Tand. Bygmesteren selv er ifærd med at rive denne Bygning ned, og som et Tidens Tegn kan det siges at være Chauvinismens store Krak paa Færøerne. Det knager Lad falde, hvad ikke kan staa.

Streymur.

Úr Føroyum.

Tórshavn.

Den færøske Udstilling.

I Søndags modtog vi saalydende Telegram fra Udstillingskomiteens Formand:

Udstillingen slutter i Aften. Solgt meget og mange Efterbestillinger; men Besøgende ikke mange.

Ziska.

Efter hvad der fremgaar af Telegrammet, saa er Hensigten med den færøske Udstilling naaet, idet man har faaet solgt meget og faaet betydelige Efterbestillinger, altsaa Hjemmearbejde for flittige Hænder i de lange Vinteraftener. Dette var Hensigten. At der ikke har været mange, som kun af Nysgerrighed vilde have besøgt Udstillingen, er uden Betydning.

Anlægskajen.

Hr. Redaktor! »Dimmalættin« synes nu at have sat sig til Opgave at forsvare de langtfra tilfredsstillende Havneforhold ved Tórshavn. Saaledes fortæller »Dimmal« sine Læsere, at de to Skibe, der laa ved Kajen forleden Nat, da Uvejret var meget voldsomt, ikke gik til Bunds. Som det er noget at prale af.

Men for at være Sandheden i Del nærmere, er jeg i Stand til at oplyse, at Mandskabet paa ihvertfald den ene Damper havde pakket deres Tøj og var klare til at forlade Skibet. Saa helt hyggeligt har disse Sofolk ikke

2. stýrimaður.

Plássíð sum 2. stýrimaður á »Havhestinum« verður ósett í desember. Bonarbrøv mugu verða okkum í hendi áðrenn 30. nov. í ár.

P.I. Skipafelagið Føroyar.

haft det ombord paa deres Skib, der laa ved Anlægskajen i Thors-havn.

At Havneforholdene ikke er tilfredsstillende, beviser netop ommeldte Uvejsnat, som Ski-bene, der laa ved Kaj, kom bedre fra end ventet.

Public.

FORSKELLIGT

En velvoxen Pig-fra Gjerlev Sogn søgte og fik Plads som Husbestyrerinde hos en Skrædermester i Par-Mil estpaa. I den Anledning sendte hun sit Tøj med Bænen og mødte selv for at overtage Pladsen. Skræderen, der ikke før havde set hende, fandt i Følge »Kalundborg Dagblad«, at Pigen var for stor; dersom hun blev vred, kunde hun jo prygle ham, og derfor vilde han ikke have hende. Pigen var troskyldig nok til at rejse tilbage uden anden Erstatning, end at Skræderen lovede at sende hendes Tøj tilbage.

Norges Gesandt i Paris, der i 40 Aar har repræsenteret Norge i Ud-landet, udtaler til »Tidens Tegn«, at der ikke er noget hemmelighedsfuldt ved den diplomatiske Tjeneste.

I Virkeligheden udtaler han, skal det ene og alene være almindelig Sund Fornuft, som præger Gesandter-nes Arbejde for deres Land. Derfor vil vi i Krisetider have mere Bruc for den end ellers. Ligesom et Hand-delshus gør Propaganda for sine Va-rer, saaledes skal et Lands Repre-sentanter tage sig af Landets økono-miske Interesser i det fremmede Land. I saa Henseende er vi i Norge distanceret ikke blot af de store Na-tioner, men af vore nærmeste Naboer, Sverrig og Danmark.

Et Automobil-Uheld kan indvirke i høj Grad paa New Yorkerbørsen. Da der saaledes kom Meddelelse om, at Lederen af Fox Filmelskabet, William Fox, havde været Genstand for en Automobil-Ulykke og laa for Døden, gik Fox-Aktierne ned med rivende Fart til Fox-Corporation ejer nemlig over 1000 Teatre spredt over hele Unionen, og behersker en lang Række Selskaber. Da Dementi-ten om Fox' Befindende kom, gik Aktierne op igen, og hensynsløse Børsjobbere skovlede Guld ind.

Fra New York meddeles, at »Life Extension Institute« — et Institut for Livets Forlængelse — for Tiden driver en ihærdig Propaganda til Fordel for en Lettelse af Mændenes Klæde-dragt, der efter dets Mening ikke bør veje mere end Kvindernes.

Den tonsangivende med Hensyn til denne nye Elegance er Mr. Thomas Darlington, tidligere Hygiejnekom-missar i New York, der i nogle Dage har promeneret en ret ejendommeligh Klædning, som bestaar af 7 Stykker: lyse Benklæder, en Jakke af Vaske-stof, der er kopieret efter den russi-ske Bluse og knappes paa højre Skul-der, samt en Underbeklædning af me-gel tyndt Bomuld, en Slags Pullover i eet Stykke, men hverken Skjorte, Flip eller Vest.

Naar dertil kommer Sokker og Fod-tøj, er den nye Klædedragt, hvortil Mr. Darlington selv har givet Tegnngen, komplet.

I Hurtigtøget Pig-Pilsen er en Rejsende fra Wien ved Navn Louise Guttmann bleven bestjalet for en Rejsetaske, indeholdende Juveler til en Værdi af 350—400.000 Kr.

Den 16-aarige Wilbur Huston, der er Søn af en Bishop i New York har vundet en af Edison udsat Præmie. Han vil faa alle Udgifter til 4 Aars videnskabeligt Studium dækkede.

En berømt spansk Tyrefægter, Louis Gonzalez, dræbte forleden Dag sin 50. Tyr i Arenaen i Sevilla. Straks efter Fægtningen tog han af Sted for at blive fejret i sin Hjemstavn. Da han gik over Marken til sit Hjem, blev han angrebet af en hidtil fredelig Tyr. Den slyngede ham op i Luf-ten, og han faldt ned og var dræbt paa Stedet.

Den tyske Filosof Schopenhauer kunde til Tider være meget hidsig, hvilket hans Husholderske ofte fik at føle. En Dag, da han havde et af sine værste Anfald, lagde hun Armene over Kors, saa' roligt paa den vrede Filosof og bemærkede:

— Jeg kan i Sandhed ikke fatte, at de Mennesker, der kommer for at opøse Dem, kan se noget beundringsværdigt i Dem. De skulde blot en Stund være i mit Sted, saa skulde de snart faa nok.

Det kølnede svært paa den vrede Filosof.

En kendt berlinsk Filmkuespil-ler, Harry Piel, fik forleden en beha-gelig Overraskelse, idet han blev kaldt op til en Sagfører, der meldte ham, at en Beundrer i sit Testamente havde indsat ham som Arving til en Sum paa 80.000 Mark, flere Beboelseshuse i Berlin og en pragtfuld Villa i Omegnen af Wittenberg. Det er vist første Gang, at Beundring for en Filmkuespiller giver sig et saadant Udslag.

Stillingen

som Økonoma ved Klaksvig

Sygehus, bliver ledig i 1. Jan.

1930. Lønnen er 60 Kroner

maanedlig + fri Station.

Ansøgning til Sygehusbe-styrelsen inden 25. Novbr.

J. Zachariasen.

Skjorter

svære, ublegede, realiseres á

200 Øre

stor Størrelse 225 Øre

Et Parti svært Twist

Lærred

48 Øre

mindste Forsendelse 10 Kr.

Sækkelageret,

St. Anns Plads 10.

København K.

Kommander Stafford King i Minne-søta oplyser, at der bliver flere og flere Tilfælde af Sindsavagthed blandt Veteranerne fra Verdenskrigen. For Tiden, siger Mr. King, har han en Liste paa 1300 saadanne, medens ca. 4000 viser Tegn paa begyndende Van-vid. Sækyndige skal have anslaaet, at Højdepunktet ikke vil blive naaet før 1938.

En engelsk Læge paa 70 Aar, Sir St. Clair Thomsen, har erklæret, at noget af det sundeste i denne Verden er at danse. Til Trods for sin høje Alder er han en meget ivrig Danser, og han siger, at det er særlig sundt at danse i fri Luft.

En amerikansk Forretningsmand, C. Harold Smith, har i Tidens Løb tjent 10 Mill. Dollars.

Det har naturligvis voldt ham no-get Hovedbrud at tjene disse mange Penge; mer, hvad der volder ham endnu mere Hovedbrud, er Spørgs-maalet: Hvad skal de bruges til? Han har ikke kunnet blive enig med sig selv og har derfor udsat en Bønning paa 1000 Dollars til den, der giver ham det bedste Forslag.

Paa den aarlige Skønhedskoncu-rence i Faxe Ladeplads tilfaldt Før-steprisen Frk. Ruth Offenheim, Villa Udsigten.

Naar man boer i en Villa af det Navn, skulde man ogsaa gerne se godt ud, bemærker et af de stedlige Blade viseligt.

BROT UR SÖGU JAVNADARMANNA

80

lagioð ovveikt, og enn einaferð máttu menn gevast á hendir; ella rættari sagt, verða kroystrir niður undir í tí ógvuliga strevna og torføra arbeiði, sum tað er, at reisa ein kúgaðan arbeiðarahóp undir vesaðlóminum til ein frælsan flokk, sum er andaliga vakin og hevur fulla fatan av sínum egna manna-virði.

Louis Pio.

Francois Pio (1841—1894) var sonur kaptein Pio, sum av ætt var Fransmaður, og Onnu Mariu Brix, ið ættað var úr Vendsýslu. Hesin blandinur av Fransmonnum og Vendilbúgvum, sigur hann sjálvur, mundi illa vera skikkaður til at æla upp lóglíðan statsborgara. (Frælslyndi í Fransmonnum er ver-aldargitið, og Vendilbúgvarnir hava frá fyrndini verið ramastu uppreistarmenn í Danmark). Lang-abbaforeldur hansara vóru reformert og abbaforeld-

urni katólsk, ei undur í, um hann sjálvur ikki gjordist vánaligur Lutheránari; men heldur tað sum mótskóðumennir blakaðu honum fyri: ein »ógduligur uppreistarmannur«. Louis Pio studeraði í ungdomi sínum tungumál og bókmentasøgu og var serstak-liga hugfangaður av fólkasangi og tjóðsögum. Hann hevur eisini skrivað ikki so lítið um fólkasøgnir og sangir, týðningarmest er ein vísingdalig grein um Holgar Danska sagnio. Hann sá í hesum søgnum og rímum eitt sjónligt tekin á tað andslívið, sum ein undirbrotlig og kúgað almenning undir øllum víðurskiftum tó livir, hann helt seg hómá, at hitt trælkaða fólkið í hesum søgnum og songum tekur sær uppgjald fyri tær livins góðskur, sum hitt heiska lívið í roynd og veru noktar henni. Tá kriggið brast á í 1864, fór Pio við og gjordist har leutenantur, seinni fekk hann embætti sum post-skrivari og hevði soleiðis gott útlit til at liva eitt friðarligt lív sum tofuliga vællontur embætismaður; men uppreistarandin gav honum ikki grið. Remb-ingarnar úti í veröldini, serstakliga tað sum fyrir-først í Paris 1871, høvdu eina sterka ávirkan á hansara fyri arbeiðarafólkinum kenslueymu sál; og júst tá honum var boðin ein stór lønhækkun, segði hann postskrivaraembættið frá sær; hann kundi, sum hann sjálvur skrivur, ikki bera tað yvir sitt hjarta at taka ímóti lønhækkun, meðan bróður hansara, arbeiðarnir, ikki fingi hitt turra breyð fyri all teirra slit og strev; tað var sum at lata seg keypa til svik móti teimum. Yvirpost-kontrollorurin fann tilfíla talu vílleysa og gav Pio fri eina tíð til at koma afturfyri seg, tí hann mátti jú vera sjúkur; men Pio var ikki meira sjúk, enn hann vegna sína náttúru altíð var, hann var

bert hugsjónarmaður mikil, og nú sokti hann og fekk húslæraarpláss hjá kamarharrafrú Berling til Ordruþjó.

Í mei 1871 byrjaði »Socialistiske Blade« at koma út hjá musikhandlara Harald Brix, sum var systkinabarn Pios, men hin rætti útgevarin og blaðstjórn var Louis Pio. Hann helt navn sít loynt, fyrst av ótta fyri embætti sínum sum post-skrivari og seinni av ótta fyri kamarharrafrú Berling.

Í oktober sama ár stovnaði Pio »Den internationale Arbejderforening for Danmark«. Hann var tá longu persónligur limur av I. Internationale við høvuðssæti í Gent. Hendan danska Internatio-nale skuldi umfata alt landið og var skipað í deildir við deildarformonnum, sum allir stóðu undir einum stórmeistara, og tað var Louis Pio. Skrivari var Harald Brix og skattmeistari var kennari og blaðstjórn Poul Geleff. Eisini hella felag virkaði fyri ein part í tí dulla. Í heila tíkið tykist tað dularfulla at hava haft ein sterkan áðrátt á Louis Pio. Í »Socialdemokratiske Blade« vóru framselt krav um lógtetan normalarbeiðsdag, for-boð ímóti kvinnu- og barnaarbeiði í verksmíð-umum. Strongt var á allar arbeiðarar, at teir skuldu taka seg saman í fagfelag, fyri at teir kundu fáa síni kræv um hægrir løn og betri arbeiðskor-figjøgnum við verkfall.

Alleingi kundi frú Berling ikki verða óvitandi um, hvør maður Louis Pio var; men tað tykist tó ikki, sum hon hevði so stórt ímóti at hava ein tilfíkan »ógduligur uppreistarmann« undir taki sínum. Tá, tað vóru onnur, ið royndu at ávirka hana.

81

82